

Такім чынам, праз пэўныя гістарычныя прычыны на рубяжы 1920–1930-х гг. адбыліся трансфармацыі наменклатуры птушак, утварыўся бінарны стандарт навуковай тэрміналогіі. Пэўныя навукоўцы ўспрымаюць гэтую з’яву як ўзбагачэнне беларускай мовы праз запазычанне новай наменклатурнай лексікі з рускай мовы. Іншыя ж характарызуюць гэты працэс як культурную і навуковую асіміляцыю беларускай мовы праз механізм надання афіцыйнага статусу наменклатурнай лексіцы рускага паходжання.

I. Падбярэзская

ЭКАЛАГІЧНАЯ ТЭМАТЫКА Ў БЕЛАРУСКАЙ І КІТАЙСКАЙ ЛІТАРАТУРАХ

Экалагічная тэматыка ў літаратуры Кітая і Беларусі стала актуальнай у перыяд навукова-тэхнічнай рэвалюцыі ў сувязі з тым, што рэсурсы Зямлі пачалі выкарыстоўвацца неразумна, а забруджванне навакольнага асяроддзя набыло сусветныя маштабы.

У сучаснай беларускай літаратуры вылучылася так званая экалагічная плынь, у цэнтры якой – творы Віктара Казько, Алеся Жука, Віктара Карамазова і іншых пісьменнікаў. Пост-чарнобыльская проза Віктара Казько прасякнута ўвагай да экалогіі. Яна прымушае задумацца, убачыць што мы робім з навакольным асяроддзем, падштурхоўвае да змены сітуацыі. У сваіх творах В. Казько піша і пра меліярацыю на Палессі – як людзі асушалі балоты і атрымлівалі выдатны ўраджай у першыя гады, а ў выніку гэта прыводзіць да экалагічных праблем у выглядзе эрозіі глебы і страты некаторых відаў флоры. У творы «Выратуй і памілуй нас, чорны бусел» аўтар лёс бусла атасаямлівае з трагічным і памылковым выбарам, які зрабіла чалавецтва, стварыўшы тэхнакратычную цывілізацыю. Пісьменнік намякае на тое, што ня глядзячы ні на што трэба берагчы родную зямлю, ў якім стане б яна ні была.

У сучаснай кітайскай літаратуры экалагічная тэматыка не вельмі заахвочвалася, таму што тэма экалогіі знаходзіцца ў спісах «нязручных пытанняў» у кітайскім урадзе. У творах такіх аўтараў, як Чэнь Інсун, Чжэн Лу, А Чэн экалагічная тэматыка была закранута дастаткова маштабна. У іх ранніх творах паказваецца як людзі па-спажывецку ставяцца да прыроды, на першае месца ставяць грошы, не раздумваючы аб беззваротным знішчэнні навакольнага асяроддзя. Усе пласты насельніцтва ў працэсе глабалізацыі сталі цынічна ставіцца да экалогіі свайго роднага краю.

Калі параўноўваць творы на экалагічную тэматыку ў беларускіх і кітайскіх аўтараў, можна заўважыць падабенства ў тым, што стаўленне ў творах людзей да прыроды стала прагматычным. Але ж у творах беларускіх аўтараў прасочваецца больш клапацівае стаўленне людзей да прыроды, імкненне што-небудзь змяніць. У кітайскай літаратуры персанажы не задумваюцца над тым, што трэба спыніць разбурэнне экалогіі. Людзі аб гэтым нават не разважаюць.